

Sophie Kinsella

Eu și
Mami-
Zână

Ilustrații de Marta Kissi

Zâna-în-devenire

Traducere din limba engleză
de Bianca Alecu

POLIROM
2018

Apoi mi-a venit o idee.

— Mami-Zână..., am început eu să spun.

Dar Tati a zis:

— Nu acum, Ella!

— Dar știu *ce* vrajă trebuie să folosești! am spus.

Tati și Mami-Zână s-au întors amândoi către mine și au făcut ochii mari.

— Folosește vraja La normal revenitus, am spus. Codul 4-5-2, îți aduci aminte?

— Da! a exclamat Mami-Zână. Ce idee minunată!

A scuturat Baghetofonul și a tastat cifrele 4-5-2 cu vârful aripioarei și a zis *La normal revenitus!* Sper să meargă!

Simțeam cum cresc tot mai mare. Părul mi-a revenit la loc. Aripioarele deveneau brațe. Ciocul mi s-a transformat într-un nas. Eram din nou fetiță.

— Slavă Domnului! a zis Tati. Ne-a luat pe mine și pe Mami-Zână în brațe. Acum, vă rog să nu mai folosiți *absolut deloc* magia!

— Ella, ești o Zână-în-devenire minunată! Ai salvat situația pentru toată lumea.

Mă simțeam ușoară și fericită. Salvasem situația!

— Mulțumesc cerului că există Ella, a zis Tati și mi-a dat o îmbrățișare supermare. Acum putem să luăm și noi prânzul ca o familie normală? Măcar o dată?

— Bineînțeles, a spus Mami-Zână. **Măr caramelizat!** Și s-a transformat înapoi în Mami.

În momentul acela a apărut și Doamna Lee printre copaci. Părea foarte surprinsă să ne vadă împreună.

— Hei! a spus. Aici erați cu toții! Ce se întâmplă?

— Ăăă... a zis Mami.

— Păi... a spus Tati.

— *Strrrril!* s-a auzit un glas de deasupra.

Din copac a zburat Ben Papagalul, cu penele lui roșii și albastre. S-a dus direct la Doamna Lee și s-a așezat pe umărul ei.

— Ben! a strigat
Doamna Lee. L-ați
găsit pe Ben al meu!
Vă mulțumesc atât
de mult!

L-a mângâiat pe cap,
iar el și-a frecat ciocul
ușor de ea.

— Acum hai să mergem să
luam prânzul, ne-a spus. Merițați din plin!

Ne-am întors la masă și ne-am așezat
lângă Ollie și Domnul Lee.

— N-o să vă vină să credeți ce s-a întâm-
plat, a zis Domnul Lee, dar tocmai am
avut două maimuțe în grădină!

— Nu cred! a spus Mami, părând foarte surprinsă. Maimuțe adevărate?

— Da! a răspuns Domnul Lee. Erau niște maimuțe foarte neastâmpărate, dar și foarte haioase. Îmi pare rău că le-ai ratat, Ella. Poate se vor întoarce. Habar n-am de unde au apărut...

— Eu, unul, sper că n-o să se întorcă, a spus Tati zâmbindu-mi. M-aș bucura să nu mai am de-a face cu maimuțările.

Chiar atunci, Ben a zburat și mi s-a așezat pe umăr. Ghearele lui erau ascuțite, dar îmi plăcea. Era amuzant să am un papagal pe umăr.

